

[Statsministeren.]

højere indkomster, samt at der ved udformningen af helhedsløsningen var taget hensyn til de dårligst stillede i samfundet.

Det må erkendes, at lovforslagene ikke indebærer en så fuldstændig indkomstpause, som bl. a. arbejdsgiverne har udtrykt ønske om, men de foreliggende forslag tilstræber en stabilisering af indkomster og priser, som dog fraviges, hvor der er tale om befolkningsgrupper, der ligger på et særlig lavt indkomstniveau, og hvis indtægter ikke er fulgt med i den stærke velstandsstigning i de sidste år. Det er regeringens opfattelse, at forslagene er i overensstemmelse med de synspunkter, som blev fremlagt i redegørelsen fra formandskabet for det økonomiske råd før jul.

Sideløbende med de forhandlinger, jeg sammen med arbejds- og socialministeren har haft med arbejdsmarkedsorganisationerne, har finansministeren forhandlet med repræsentanter for statstjenestemændene, og finansministeren har opnået statstjenestemændenes enstemmige tilslutning til de fremsatte lovforslag. Landbrugsministeren har haft en række møder med landbrugets repræsentanter, som nu kan videreføres på basis af lovforslagene. Opfyldelse af alle krav og ønsker fra interessegrupperne ville ikke være forenelig med hensynet til den stabilisering af udviklingen i valuta, priser og indkomster, som er ubetinget nødvendig.

Jeg skal efter disse indledende bemærkninger i hovedtræk gennemgå og kommentere de forskellige lovforslag.

Det er rimeligt at begynde med de lovforslag, der vedrører forholdene på arbejdsmarkedet. I det af arbejds- og socialministeren fremsatte forslag til lov om forlængelse af kollektive overenskomster bestemmes først og fremmest, at samtlige kollektive overenskomster, der er opsagt eller som kan opsiges inden udgangen af 1963, forlænges for en periode af 2 år. For denne periode skal iværksættelse af arbejdsstandsning være forbudt efter samme regler, som gælder, når der er indgået kollektiv overenskomst. Der er dog ikke tale om en uændret forlængelse af overenskomsterne.

For det første indgår de ændringer i gældende overenskomster, hvorom der inden lovens ikrafttræden er opnået enighed

mellem parterne, som bestanddele i de lovfæstede overenskomster.

For det andet åbnes der adgang for ydelse af særlige lavtlønstillæg i det første overenskomstår og for mere generelle, men ret begrænsede løntillæg i det andet overenskomstår. De nærmere bestemmelser herom går ud på, at der i det første år inden for en beløbsramme på 68 mill. kr. ydes lavtlønstillæg til de arbejdere, der er beskæftiget hos medlemmer af Dansk Arbejdsgiverforening henholdsvis Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgivere. De nærmere regler for ydelse af lavtlønstillæg aftales mellem overenskomstparterne, der herved især skal tage hensyn til normalløns- og minimallønssatser samt til kvindelønningernes dyrtidstillæg. Til lavtlønnede uden for de nævnte overenskomstområder ydes tilsvarende tillæg. I det andet år kan der inden for en beløbsramme på 139 mill. kr. ydes generelle lønforhøjelser, ligeledes efter nærmere aftale mellem overenskomstparterne og ligeledes med tilsvarende virkning for lønmodtagere uden for de omhandlede overenskomstområder.

Herudover foreslås det, at de hidtil i overenskomsterne hjemlede dyrtidsreguleringer fortsætter, men dog med den ændring, at reguleringen sker efter det nye reguleringspristal, der ikke indeholder skatter og afgifter.

Endelig stilles der forslag om at pålægge arbejds- og socialministeren i folketingsåret 1963-64 at fremsætte forslag om en tillægspensionsordning eller, som den ofte populært kaldes, en efterlønsordning. Denne skal baseres på indbetalinger fra både arbejdsgivere og lønmodtagere fra og med 1. marts 1964. Til forberedelse af dette lovforslag skal nedsættes et sagkyndigt udvalg, som skal afgive indstilling senest 1. december 1963.

Hvis man vil søge at vurdere den samlede virkning, den samlede betydning af de øgede lønudbetalinger, der bliver tale om efter de fastsatte beløbsrammer, kan man sætte dem i relation til den samlede lønsum inden for de omhandlede organisationers områder. Det drejer sig da i indeværende år om ca. 1¼ pct. og i næste år om godt 2½ pct.

Det er givet, at for de grupper af lavtlønnede, der allerede i år får andel i for-